

## OVER DEN EED VAN HIPPOCRATES.

Over den eed van HIPPOCRATES staat een merkwaardige passage in het zeldzame en merkwaardige werk, dat DELMEDIGO in 1628 bij MENASSE BEN ISRAËL te Amsterdam liet drukken. JOSEPH SALOMO DELMEDIGO (medicus cretensis noemt hij zich gaarne, even fier op zijn beroep als op zijn geboorteland) was een Italiaansche jood, die in Padua theologie en philosophie en geneeskunde had gestudeerd, terzelfdertijd ongeveer als HARVEY. Zijn boek draagt den titel *Elim*, en bevat een reeks opstellen in het Hebreeuwsch de omne re scibili, over de Kabbala en Bijbelcritiek, over astronomie, en wiskunde en natuurkunde, en ook een paar korte verhandelingen de geneeskunde betreffende. In één daarvan geeft hij een Hebreeuwsche vertaling der eerste aphorismen van HIPPOCRATES, met een uitvoerigen geschiedkundigen commentaar. Op het eerste aphorisme volgt een aantekening, die als volgt begint (in zooveel mogelijk letterlijke vertaling, waaraan de bibliothecaris der Bibliotheca Rosenthaliana, de heer HILLESUM, mij zeer bereidwillig geholpen heeft).

„Met dit schoone begin, lieflijk en kenmerkend voor het geheele werk door de kort-  
„heid van woorden en beknopteheid van stijl, verontschuldigt zich de Eerwaarde Oude  
„Meester, dat hij opneemt in een leerboek dit werk, dat toch bestemd was alleen voor  
„de gewijde binnenkameren, besloten en verzegeld in de schatkamer der dierbaarste  
„kostbaarheden. De oudste geneesheeren immers leverden het mondeling over, de één  
„aan den ander, en zelfs slechts aan één in iedere stad, en enkel aan een heilig man,  
„van vader op zoon, van leeraar op leerling en dat alleen aan de bescheidenste en  
„braafste. Deze manier was algemeen onder de Grieken, ook voor de overige weten-  
„schappen, zooals blijkt uit het twistgesprek van koning ALEXANDER met ARISTOTELES,  
„omdat hij had geschreven en geopenbaard het boek van zijn voordrachten; zij waren  
„het oneens daarover, zooals beschreven staat in PLUTARCHUS' „*Leven van ALEXANDER*”.

„GALENUS schreef hieromtrent in het boek „*Over het wezen der Natuurkrachten*”:  
„ARISTOTELES en THEOPHRASTUS schreven een klein deel van hun overlevering op  
„voor het openbaar, maar de mondelinge onderrichting was voor de uitverkorenen.

„Maar juist omdat hij zich er toe heeft laten bewegen er toe over te gaan te ver-  
„breiden, onder de menigte de geheimen der wetenschap, haar verborgenheden te  
„openbaren, haar sluier weg te rukken en haar hoofd te ontblooten, en omdat hij haar  
„oeveren overschreden heeft om elken voorbijganger te drenken, daarom waarlijk is  
„zijn woord als een vuur, streng gebiedende: wat geheim is, zult gij een ander niet  
„openbaren; hij bedekt den weg met doornen en brengt het onderwerp weer terug  
„binnen de perken der overlevering, zooals blijkt uit de verhandeling, die den naam  
„draagt van „*de Eed van HIPPOCRATES*”.

Amsterdam, 27 October 1919.

M. H. COHEN.

---

## BERICHTEN.

### BUITENLAND.

**NEW-YORK.** — **Congres van vrouwelijke geneeskundigen.** Van 15 September tot 15 October is te New-York een internationaal congres van vrouwelijke geneeskundigen gehouden. Van de vreemde landen waren daar vertegenwoordigd: Engeland, Frankrijk, Schotland, Nederland (door dr. ADA POTTER), Noorwegen, Zwitserland, Zweden, Italië, Japan en China. In de eerste week behoorden onder de besproken onderwerpen: „gezondheid en persoonlijkheid”, „lichamelijk onderzoek als middel tot hygiënische opvoeding”, „lichaamsoefening de meest verzuimde gezondheidsgewoonte”, „de kleeding als aanwijzing van de positie der vrouw”, „vitaminen”, „nationale voedingspolitiek”. Het plan is, de uitkomsten der besprekingen over te leggen aan een conventie van afgevaardigden der voornaamste vrouwen-organisaties in